

ZORG

voor het leven

***‘Zij verzekerden mij
ervan dat er ook hiervoor
vergeving mogelijk is.
Gods genade is zó groot.’***

**Geef ongeboren
kinderen een stem**
*Samen bereiken we
meer!*

In verwondering

- 3 **Voorwoord**
In verwondering
- 4 **Thema**
Rouw en spijt om abortus:
taboe binnen een taboe
- 7 **Nieuwsberichten**
- 8 **Onder de loep**
Van abortus naar pro-life:
het verhaal van Laurentine Van
Landeghem
- 12 **Puzzel**
- 13 **Congres**
De kerk nabij in kwetsbaarheid
- 14 **Inzicht**
Abortus als optie

Colofon

Tekst NPV • Realisatie Treffend & Co • **Drukwerk** Verloop drukkerij BV •
Beeldmateriaal eigen beelden, Van der Wal Fotografie en Film, Shutterstock,
Ingrid Bot • **Oplage** 42.000

Contactgegevens

Postbus 178
3900 AD Veenendaal
Kerkwijk 115
3904 JA Veenendaal

T **(0318) 54 78 88**
ma t/m vr 9.00-12.30 uur
E **info@npvzorg.nl**
W **npvzorg.nl**

✉ x.com/npvzorgnl
f facebook.com/npvzorg
i instagram.com/npvzorg
in linkedin.com/company/npvzorgvoorhetleven
yt youtube.com/c/NPVZorgvoorhetleven

Gesproken versie van ZORG?
Neem contact met ons op.

Voor alle data geldt:
Deo volente.

Duurzaamheid

ZORG wordt CO2-neutraal en zo duurzaam mogelijk geproduceerd. Het plastic folie om ZORG is 100% recyclebaar en mag bij het plastic afval.

Lidmaatschap en ledenvoordelen

Lid worden?

Vul uw gegevens in op npvzorg.nl/wordlid. Wilt u het aanmeldformulier per post ontvangen? Bel dan **(0318) 54 78 88** (ma t/m vr 9.00-12.30 uur). Het lidmaatschap kan elk gewenst moment ingaan en wordt automatisch verlengd.

Contributie lidmaatschap 2026

De contributie is € 29,50.
Gezinsleden € 12,50.
Jongeren tot 25 jaar € 12,50.

Adreswijziging of opzegging

Geef uw adreswijziging of opzegging bij voorkeur door via npvzorg.nl/contact of mail naar ledenservice@npvzorg.nl. Opzeggen kan schriftelijk voor 1 december.

NPV steunen?

De NPV is een ledenorganisatie die naast lidmaatschappen afhankelijk is van giften. Wilt u het werk van de NPV financieel steunen? Uw gift is welkom op **NL11 INGB 0004 7118 88** t.n.v. NPV. Wilt u hierbij uw postcode en huisnummer vermelden? Hartelijk dank! De NPV is een **ANBI**. Mogelijk is uw gift aftrekbaar van de belasting.

Voor meer informatie over doneren, periodiek schenken en nalaten aan de NPV kunt u vrijblijvend contact opnemen met Eline Borgdorff, adviseur Relaties & Fondsen, via **(0318) 54 78 88** (ma t/m do 9.00-12.30 uur) of efborgdorff@npvzorg.nl.

Ledenvoordeel

Als NPV-lid kunt u gebruikmaken van ledenvoordelen. Ga naar npvzorg.nl/ledenvoordeel.

In verwondering

Het ontstaan en de ontwikkeling van menselijk leven blijven een bron van diepe verwondering. Het is zo bijzonder en kwetsbaar dat we nog altijd niet precies doorgronden hoe het precies gaat. Juist daarom willen wetenschappers onderzoek doen naar de allereerste fase van het leven. Maar dat onderzoek kan alleen plaatsvinden wanneer embryo's worden gebruikt en vernietigd. De NPV vindt het ethisch onjuist om menselijk leven op te offeren om meer kennis te verkrijgen over het begin van datzelfde leven.

In algemene zin bestaat er brede overeenstemming — ook onder biologen — dat het leven begint bij de conceptie. Toch wordt vaak gezegd dat menselijk leven gaandeweg steeds beschermwaardiger wordt. Maar waar trek je dan de grens? Bij het kloppen van het hart? Juist omdat leven zich niet ontwikkelt tot mens, maar als mens, is elke grens na de conceptie uiteindelijk willekeurig.

Collectieve verontwaardiging ontstaat vaak pas wanneer menselijk leven zichtbaarder wordt. Dat zien we nu ook rond de zogenoemde 'ziekenhuisabortus': abortus op sociale indicatie tussen de 22e en 24e week van de zwangerschap. Niet zelden komt een kindje dan levend ter wereld. In juli startte de NPV een petitie om dit tegen te gaan en in korte tijd werd de petitie al

70.000 keer ondertekend. U kunt ook nog bijdragen. Doet u mee?!

In deze ZORG leest u over rouw en spijt na een abortus. Laurentine, die tot geloof in Jezus Christus kwam, blikt terug op de abortus die zij onderging. Die ervaring bracht haar op haar knieën. Misschien hebben wij als lezers snel de neiging om te oordelen of te veroordelen. God zij dank is Zijn genade oneindig groot. Als NPV'ers hebben wij niet alleen een ethische overtuiging, maar ook handen die we kunnen vouwen én uit de mouwen steken, en een mond waarmee we mogen spreken. De oproep vanuit de redactie van ZORG blijft onverminderd actueel: dat ons hart, onze mond en onze handen tot redding en zegen mogen zijn.

Net voordat deze ZORG gedrukt werd, is bekend geworden dat dr. B.J. (Bert-Jan) Heusinkveld in gezamenlijk overleg zijn functie als directeur-bestuurder van de NPV beëindigt. De Raad van Toezicht spreekt zijn waardering uit voor zijn inzet voor de missie van de NPV en heeft drs. F. (Frederik) van Winkelen met ingang van 17 augustus 2026 aangesteld als directeur-bestuurder ad interim.

Chris Develing

Rouw en spijt om abortus: taboe binnen een taboe

Dat abortus een gevoelig onderwerp is, zal voor de meeste mensen duidelijk zijn. Als het spontaan ter sprake komt, merk je dat er spanning op het gesprek komt te staan. Het thema zit in de taboesfeer, of je het nu aanvliegt vanuit een kritisch of goedkeurend vertrekpunt. Maar ook binnen het thema abortus zijn er onderwerpen die extra beladen zijn. Denk bijvoorbeeld aan rouw en spijt na abortus. Veel voorstanders van abortus beweren dat spijt zelden of nooit voorkomt, of schenken weinig aandacht aan rouw die kan ontstaan. Wat zeggen mensen hier zelf over en wat leert wetenschappelijk onderzoek ons?

Spijt

Een aantal studies laat zien dat vrouwen zelden of nooit spijt hebben van abortus. Voorstanders van abortus dragen deze vaak aan. Een van de meest bekende onderzoeken hierover betreft The Turnaway Study uit Amerika (2020).¹ En het klopt: uit die studie blijkt dat maar 5% van de vrouwen spijt heeft van haar abortus. De studie kreeg echter ook veel kritiek. Vooral omdat de uiteindelijke resultaten van de studie afkomstig zijn uit een groep die niet veelzijdig genoeg is voor conclusies over het leven van de gemiddelde vrouw. Sommige wetenschappers noemen de resultaten dan ook onvoldoende neutraal.² Een ander punt is dat deze vrouwen doorgaans vijf jaar worden gevolgd. Voor een onderzoek is dat zeker niet kort, maar op een mensenleven kan het een onvolledig beeld geven.

Het is niet eenvoudig om grootschalig onderzoek te doen dat terugblikkt, soms op een situatie van decennia geleden. In onderzoek uit 2023 werd geconstateerd dat 24% van de vrouwen haar abortus beschouwde als ongewenst of gedwongen. Zo'n 60% van de vrouwen gaf aan dat zij het kind liever hadden gehouden wanneer er meer steun uit de omgeving was of meer financiële stabiliteit zou zijn.³ Het onderzoek probeert het begrip spijt breder te meten door onder andere te vragen naar ervaren druk, emotionele reacties, morele conflicten en tevredenheid achteraf. De auteurs concluderen dat negatieve gevoelens en gevoelens die lijken op spijt veel vaker voorkomen dan eerdere studies suggereerden. Ook uit ervaringsverhalen die opgetekend zijn in boeken als *Abortus, schaamte en schuld* (Renate Günther-Greene) en *Over abortus* (Jantine Jongebloed) blijkt dat

vrouwen vaak verder leven met zeer gemengde gevoelens en een grote variatie in beleving en omstandigheden. Naast opluchting, het verdriet en de rouw noemen vrouwen ook het gevoel in gebreke te blijven, te falen. Daarom kunnen we niet anders dan concluderen: spijt negeren of tot taboe verklaren doet geen recht aan de ervaringen van vrouwen.

Rouw

Rouwen om abortus is niet automatisch hetzelfde als het hebben van spijt. Het kan wel samengaan. Je kunt rouwen om een verlies dat je, naar eigen zeggen, niet kon vermijden. Rouwen om 'wat niet kon zijn' en wat je onder andere omstandigheden graag had verwelkomd. Spijt komt meer voort uit de wens dat je een ander besluit had genomen. Hoewel voorstanders van abortus toenemend aandacht lijken te schenken aan rouw, blijft ook die aandacht beperkt. Fiom stelt op haar website vast dat gevoelens van rouw, schuldgevoel, verlies en verdriet vaak voorkomen, maar meestal na een aantal dagen of weken weer verdwijnen.⁴ Veel weten we echter ook niet. Er is geen grootschalig onderzoek dat vrouwen langdurig volgt. Interessant is hier ook het gedachtegoed van de filosoof Bertha Alvarez Manninen (2024), die betoogt dat ook voorstanders van abortus rouw na abortus serieus moeten nemen. Zij stelt dat ambivalentie, verdriet en verliesgevoelens reële ervaringen kunnen zijn en dat erkenning daarvan niet strijdig is met pro-choice opvattingen.

Week van het Leven

Een aantal van deze vrouwen zal zich uitspreken tijdens de *Week van het Leven*, die dit jaar wordt gehouden van 7 tot en met 14

november. Hierbij delen zij hun persoonlijke verhaal en vertellen ze over hoe ze zich in de steek gelaten voelden door hun omgeving en de samenleving. Voor hen was er geen veilige sfeer om te spreken over rouw en spijt na hun abortuservaring.

Ook de NPV is van mening dat het gesprek over rouw en spijt na abortus moet worden gevoerd. Vooral omdat vrouwen hier nauwelijks of niet voor worden gewaarschuwd voordat ze de abortus ondergaan. Ten eerste wordt er te eenzijdig gekeken naar studies die weinig tot geen spijt aantonen of hele kortdurende

rouwverwerking. Ten tweede worden vrouwen die deze ervaring wél hebben niet gehoord of weggehouden uit het publieke debat.

Dat moet anders. Daarom zal de *Week van het Leven* dit jaar een lans breken voor deze groep vrouwen om zo de aandacht te vestigen op zowel het ongeboort kind als de pijn en het verdriet die kunnen optreden bij het verlies van dit kind door abortus.

De voetnoten kunt u inzien op webpagina npvzorg.nl/zorg-voetnoten.

WEEK van het LEVEN D.V. 7 t/m 14 november 2026

Helpt u de Week van het Leven mogelijk te maken?

Wie komt op voor het ongeboren kind, dat zelf geen stem heeft? Het aantal abortussen stijgt fors en de toegang tot abortus wordt steeds verder verruimd. Met een liefdevolle boodschap willen we ook in 2026 aandacht vragen voor het ongeboren kind en betere hulp aan hun moeders.

Maak de campagne mogelijk met een gift!

Geef een gift op weekvanhetleven.nl

Scan de QR-code met de camera-app van uw telefoon.

Of maak een gift over naar NL07 RABO 0382 2947 77 t.n.v. Stichting Platform Zorg voor Leven

De Week van het Leven wordt onder verantwoordelijkheid van Platform Zorg voor Leven georganiseerd door NPV - Zorg voor het Leven, Schreeuw om Leven, Kies Leven, ChristenUnie, SGP, RMU en SGP-jongeren, met steun van heel veel organisaties, bedrijven en personen die het leven een warm hart toedragen.

ANBI

NALATEN

Wilt u nadenken over deze bijzondere manier van geven? Vraag de gratis brochure over nalaten aan via webpagina npvzorg.nl/nalaten of neem contact op met Eline Borgdorff via (0318) 54 78 88 (ma t/m do 9.00-12.30 uur) of eline@npvzorg.nl.

De brochure geeft onder andere algemene informatie over het opstellen van een testament.

DANK VOOR UW MEELEVEN

Het artikel over de jonge mantelzorger Daan in de vorige *ZORG* heeft veel losgemaakt bij lezers. Als redactie zijn we geraakt door de vele hartverwarmende reacties die we mochten ontvangen: mailtjes met woorden van meeleven, giften en kaarten. De redactie wil u daarvoor hartelijk bedanken. Het is bijzonder om te merken hoe Daans verhaal zoveel betrokkenheid oproept.

KIJK- EN LUISTERTIP

Chris Develing: 'In *De Podcast van je Leven!* spreken we met boeiende gasten over onderwerpen zoals euthanasie, ethiek rond embryo's en meer. In seizoen twee mochten we leren van dr. Calum Miller, onderzoeker aan de prestigieuze Oxford universiteit. Als arts en ethicus legt hij feilloos uit waar het om draait in de discussie rond abortus. Hij neemt u mee langs de voor- en tegenargumenten rond abortus, zonder controversiële onderwerpen te mijden.'

Scan de QR-code om rechtstreeks naar de aflevering met Calum Miller te gaan.

Alle afleveringen kunt u beluisteren via Spotify of via webpagina npvzorg.nl/depodcastvanjeleven.

ALGEMENE LEDENVERGADERING NAJAAR 2026

In het najaar van 2026 vindt de Algemene Ledenvergadering plaats. Daarin wordt onder andere het jaarplan en de begroting van 2027 van de NPV (landelijk) besproken.

NPV-leden, bestuursleden en coördinatoren van de lokale NPV-afdelingen zijn van harte welkom. Houd de website in de gaten: npvzorg.nl/alv-najaar

Van abortus naar pro-life

het verhaal van
Laurentine Van Landeghem

Emma de Leeuw

Op 27-jarige leeftijd raakte de Vlaamse influencer en succesvolle modeondernemer Laurentine Van Landeghem ongepland zwanger. Zij koos voor abortus. Inmiddels strijdt ze, bijna zeven jaar later, vol overgave vóór het leven. Dat zij tot geloof kwam, vormde een belangrijk sleutelmoment voor deze ommekeer. Voor *ZORG* vertelt Laurentine haar bijzondere verhaal.

Hoe zag jouw leven eruit voordat je tot geloof kwam?

Hoewel het me voor de wind ging, gaf mijn leven als influencer en modeondernemer mij geen echte voldoening. Op mijn 25^e begon ik een spirituele zoektocht naar antwoorden op vragen als: Wie ben ik? En: Wat is het doel van het leven? Ik was omringd door New Age-spiritualiteit en had de overtuiging dat succes en geluk volledig in eigen handen liggen. In de zelfontwikkelingswereld werd verteld dat je vooral ontdekt wie je bent door in jezelf te graven en patronen aan te pakken die je ervan weerhouden om de beste versie van jezelf te worden. Ik merkte echter dat het nooit genoeg zou zijn, omdat je als mens telkens tekortschiet.

En in die periode raakte je zwanger ...

Inderdaad. Ik woonde toendertijd in Amsterdam waar ik in een restaurant werkte. Na mijn werk ging ik regelmatig uit om plezier te maken. Na zo'n avond was ik de volgende dag soms alles vergeten. Op een keer werd ik 's morgens wakker en bleek dat er een jongen met mij mee naar huis was gegaan. Toen wist ik eigenlijk al wat er die nacht was gebeurd. Ik wilde dat zo snel mogelijk vergeten en er niet meer bij stilstaan. Ik had er zoveel schaamte over, hoewel het in de wereld niet per se als iets abnormaals wordt gezien. Een paar weken later ontdekte ik dat ik zwanger was.

Uiteindelijk besloot je het kindje te aborteren. Hoe kwam je tot die keuze?

De beslissing was eigenlijk snel genomen. Het kindje te houden paste onmogelijk bij het leven dat ik voor me zag en dus maakte ik, op aandringen van een vriendin, online een afspraak bij een abortuskliniek in Antwerpen.

In die tijd vond ik abortus iets wat je moest kunnen doen, iets waar je als vrouw recht op had. Achteraf besepte ik dat ik eigenlijk niets wist over hoe een abortus er in werkelijkheid aan toegaat en dat de informatie die de kliniek verstrekke erg misleidend was.

Hoe verliep de abortus?

Tijdens het consult in de abortuskliniek werden verschillende opties voorgelegd: de abortus kon thuis plaatsvinden door middel van een pil of in de kliniek met behulp van zuigcurettage. Ik koos het laatste om er zeker van te zijn dat het in een keer goed gebeurde. Dit betekende dat ik nog twee weken langer moest wachten, zodat het kindje groot genoeg zou zijn om het weg te halen. Die wachttijd was vreselijk. Ik had last van zwangerschapskwaaltjes, voelde mij depressief en had veel schaamte over de zwangerschap. Ik ging helemaal voorbij aan het feit dat ik een kind ging doden en wilde dat het zo snel mogelijk voorbij zou zijn. Toen het zo ver was, ging ik alleen naar de kliniek, hopen dat niemand me zou herkennen. De procedure vond ik echt ontzettend traumatisch: terwijl ze het kind eruit haalden, was ik aan het overgeven van de pijn.

Hoe ervaarde je de periode na de abortus?

Diep vanbinnen moest ik geweten hebben dat een abortus niet de bedoeling kon zijn. Ik realiseerde mij dat toen een vriendin dolblij haar zwangerschap aankondigde. Ze liet een echo zien van haar kindje van acht weken. Zo ver in de zwangerschap was ik ook ongeveer op het moment van de abortus. Ik vond het raar dat we tranen hielden van geluk om haar kindje, terwijl ik even geleden hetzelfde had laten weghalen. Ik schoof het af op 'de dualiteit van het leven':

de een kiest er wel voor om het kind te houden en de ander niet. Ik nam me zelfs voor om op een later moment publiekelijk naar buiten te komen met mijn abortus, zodat ik anderen kon meegeven dat abortus niets is om je voor te schamen. Ik wilde het graag normaliseren. Achteraf gezien

waarschijnlijk om de diepe schaamte, leegte en vuiligheid die ik ervaarde te verbloemen.

Kun je ons meenemen in het moment dat je tot geloof kwam?

Ik ben tot geloof gekomen nadat ik online het evangelie had gelezen via iemand die ik volgde. Zij kwam uit dezelfde omgeving van New Age-spiritualiteit waarin ik mij destijds bevond en begreep daardoor mijn worstelingen. Ze vertelde over Jezus en dat Hij de enige is die je werkelijk kan helpen en redden. Door deze gesprekken werd mijn wereldbeeld op z'n kop gezet. Ik vond het ware geluk - waar ik zo lang naar had gezocht - in God. Vanuit die ervaring ben ik mijn boek *De leugens die we graag geloven* gaan schrijven. Hiermee hoop ik mensen die nog 'in de wereld leven' te helpen begrijpen wie Jezus is en wat Hij voor ons heeft gedaan.

Wat deed dit met jouw kijk op de abortus?

Na mijn bekering was de abortus niet direct iets waar ik veel over nadacht. Dat veranderde toen ik mij liet dopen. Op die dag had ik de zonden die ik mij kon herinneren tegenover God beleden, zodat ik ze met mijn doop achter mij kon laten. Toen ik die nacht wakker werd, kwam ineens bij me op dat ik het ergste wat ik ooit gedaan had, was vergeten te belijden: ik heb eigenlijk mijn eigen kind vermoord. In een

WhatsAppgroep met andere christenen deelde ik de gedachte dat ik misschien alsnog verloren zou gaan. Zij verzekerden mij ervan dat er ook hiervoor vergeving mogelijk is. Gods genade is zó groot. Toen ging ik op mijn knieën en heb ik het bij God gebracht.

Wat zet je ertoe aan om nu te strijden vóór het leven?

Door mijn ervaringen zag ik ineens de waarde van het leven. Het is niet toevallig dat we bestaan, want God heeft ons allemaal uniek gemaakt. Wanneer je die geestelijke ogen krijgt, besef je dat abortus altijd verkeerd is. Ik ben mij grondig gaan verdiepen in de standpunten rondom abortus, om goed onderbouwde antwoorden te kunnen geven. Zo kwam ik er bijvoorbeeld achter dat ook de wetenschap erkent dat het leven begint bij conceptie. Dat was iets wat ik nog nooit eerder had gehoord.

'Ik vond het ware geluk - waar ik zo lang naar had gezocht - in God.'

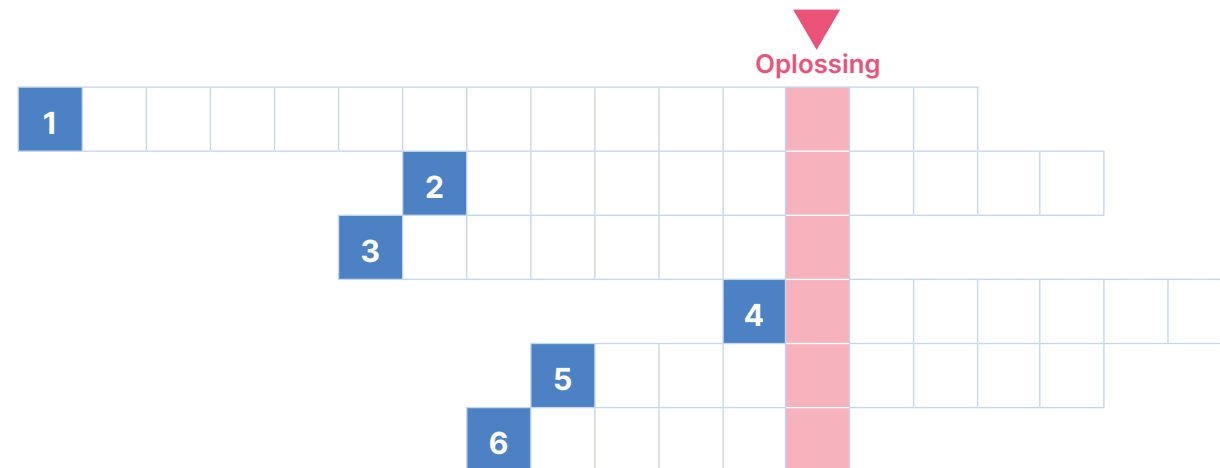
Hoe kunnen we in gesprek gaan met mensen die het prolife standpunt niet delen?

Doe dit met veel liefde en zwijg niet omdat je misschien anders denkt. Je plant een zaadje waar mensen over nadenken. Ze zijn waarschijnlijk niet in een keer overtuigd, maar het begint bij bewustwording. Juist daarom is het belangrijk dat christenen zich uitspreken. Als jij er niet over praat, gaan mensen denken dat iedereen hetzelfde denkt als zij. Laat in plaats daarvan zien waar je voor staat en wees niet bang voor veroordeling.

Gods liefde verandert mensen. Spreek je uit tegen abortus en kom, net als Laurentine, op voor het ongebooren leven. Steun de NPV: npvzorg.nl/helpen.
Meer weten over abortus? Ga naar npvzorg.nl/abortus.

Puzzelt u mee?

1. Zorgverleners die zwangerschap en bevalling begeleiden.
2. Iemand met veel invloed via sociale media.
3. Een goed doel opnemen in uw testament.
4. Onderwerp waarvoor de Week van het Leven aandacht vraagt.
5. Wat is goed om aan artsen te geven?
6. In welke sfeer zit het thema abortus?

Oplossing gevonden?

We ontvangen de oplossing graag uiterlijk **31 oktober 2026** via onze webpagina npvzorg.nl/inzending-puzzel. Of per post: **NPV, Postbus 178, 3900 AD VEENENDAAL**. Vergeet niet de envelop te frankeren en uw naam en adres te vermelden.

Prijs

Een van de juiste inzendingen ontvangt het haakpakket Kangoeroe Kyra.

Zoals een kangoeroe haar kleintje beschermt, zo wil de NPV opkomen voor het prille leven.

Indrukwekkend symposium over draagmoederschap

Een kritisch geluid laten horen over draagmoederschap, dat was het doel van het symposium dat de NPV op 27 mei in Nieuwspoor (Den Haag) organiseerde voor politici en beleidsmakers. Als we niet oppassen, staat ons een wet te wachten die de geplande scheiding van moeder en kind gaat faciliteren.

Wat daarvan de gevolgen zijn, maakte Olivia Maurel, zelf geboren uit een draagmoeder, duidelijk in haar persoonlijke en indrukwekkende verhaal. 'Toen ik werd geboren, werd ik meteen weggehaald bij de vrouw die mij negen maanden had gedragen. De enige persoon die ik kende. De enige hartslag die ik herkende. De vrouw wiens lichaam mijn eerste thuis was geweest, wiens bloed mijn voeding was geweest, wiens stem tot mij had gesproken.'

Dat draagmoederschap niet juridisch gefaciliteerd moet worden, werd ondersteund door VN-rapporteur Reem Alsalem en oud-kinderrechter mr. Cees de Groot, die draagmoederschap zelfs in strijd acht met het Verdrag voor de Rechten van het Kind. Lees meer op npvzorg.nl/draagmoederschap-info.

CONGRES

Uitnodiging

De NPV en De christelijke zorgverzekeraar organiseren hét congres voor kerken

De kerk nabij in kwetsbaarheid

Pastoraat rond gezondheid en ziekte

D.V. Vrijdag 20 november
09.30 - 16.00 uur

Achmea Congrescentrum
Zeist

Hét congres over gezondheid, ziekte en lijden vanuit Bijbels perspectief

Met speciale aandacht voor pastoraat, pastorale gesprekken en praktische begeleiding van mensen in tijden van ziekte, lijden en medisch-ethische vragen. Met reactie van een christen-huisarts.

Spreekers:

Nico van der Voet
Elise van Hoek
Mark Pul

Voor wie?

Iedereen die te maken heeft met pastorale gesprekken, zoals predikanten, voorgangers, ouderlingen, diakenen, kerkelijk werkers, pastoraal werkers en jeugdwerkers.

Workshops:

- Vragen rond het begin van leven
- Mentale gezondheid bij jongeren
- Sterke relaties voor een stabiel thuis
- Zorg, lijden en grenzen rond het levenseinde
- Oefenen met pastorale gespreksvoering
- Vrijwilligerswerk als kracht van de kerk

Meld u aan:
npvzorg.nl/congres

Abortus als optie

Ali van Dijk

Ervaringen delen

Heeft u goede of juist minder goede ervaringen met de begeleiding rondom prenatale screening? Deel ze met ons. Uw ervaringen doen ertoe en het delen hiervan kan bijdragen aan betere begeleiding rondom prenataal onderzoek.

Vraag

Tijdens de 20 wekenecho zijn verdrietig genoeg afwijkingen bij ons kindje ontdekt. De gynaecoloog noemde herhaaldelijk abortus als mogelijke optie, terwijl wij duidelijk aangaven dat niet te willen. Gelukkig staat abortus inmiddels niet meer centraal en ontvangen we goede zorg. Deze ervaring heeft ons wel geraakt. Hoe gaan we hiermee om?

Antwoord

Er komt veel op je af wanneer je hoort dat er iets niet goed is met je kindje. Dan is het belangrijk dat je je gehoord en begrepen voelt door de zorgverleners met wie je te maken krijgt. Op zo'n kwetsbaar moment geconfronteerd worden met de optie van een abortus is pijnlijk. Dat hebben jullie helaas ervaren. Het kan iets doen met je vertrouwen in de arts: 'Als de arts bereid is het leven van ons kindje te beëindigen, kunnen we er dan wel van uitgaan dat deze echt voor ons kindje gaat?' Hoe ga je om met deze ervaring?

We leven in een veranderende samenleving waarin abortus in zo'n situatie mogelijk is. Van een arts wordt verwacht dit als optie te bespreken. Een arts weet niet bij voorbaat hoe ouders hierover denken. Voor veel ouders is abortus een reële keuze. Verloskundigen en gynaecologen worden opgeleid om het gesprek over keuzes rond zwangerschapsafbreking zo waardenvrij mogelijk te voeren. Dit betekent dat ze hierin niet mogen sturen. Ook vraagt het afstemming op de ouders en hun visie. Je mag verwachten dat een zorgverlener peilt hoe ouders hierin staan, al blijft het moeilijk

om abortus waardenvrij aan de orde te stellen. Het benoemen doet altijd iets. Als ouders mogen jullie ervan uitgaan dat er ruimte is om hierover in gesprek te gaan vanuit eigen waarden en overtuigingen. Dit gesprek is wezenlijk. Daardoor kan vertrouwen groeien dat de arts binnen de medische mogelijkheden zal handelen in het belang van jullie kindje en jou als moeder.

Het contact met de gynaecoloog is door jullie helaas anders ervaren, waardoor deze ervaring blijft hangen. Hoewel jullie nu goede zorg ontvangen, kan het helpen dit met de arts te bespreken. Begin met waardering uit te spreken voor de huidige begeleiding en geef vervolgens aan dat jullie nog feedback willen delen. Leg uit welke aspecten van het gesprek jullie moeilijk vonden en welk effect dit had. Erken dat abortus in Nederland een legale optie is en dat jullie begrijpen waarom een arts hiernaar vraagt. Benoem vervolgens dat jullie vooral aansluiting bij jullie eigen overtuiging misten en dat het herhaaldelijk bespreken van abortus pijn heeft gedaan.

Artsen ontmoeten mensen met verschillende overtuigingen. De diversiteit in de samenleving is terug te vinden in de spreekkamer. Eerlijke feedback zorgt voor bewustwording en verbetering van de begeleiding. Het is daarom goed dat ouders deze feedback zelf aan hun eigen arts geven. Wanneer we bij de NPV veel vergelijkbare signalen krijgen, kunnen ook wij deze breder onder de aandacht brengen van de beroepsgroep.

Advies nodig?

Neem contact op met de NPV-Advieslijn. Kijk voor de mogelijkheden op npvzorg.nl/advieslijn of bel (0318) 54 78 88.

Geef ongeboren kinderen een stem

Ziekenhuizen worden opgeroepen om ook abortussen uit te voeren bij gezonde ongeboren kinderen tussen de 22 en 24 weken zwangerschap, zonder medische reden.

In deze fase kunnen baby's levend geboren worden. **Dat zulke kinderen vervolgens aan hun lot worden overgelaten om alsnog te sterven, vinden wij onaanvaardbaar.**

Red gezonde baby's van een kille dood

Stop de proef!

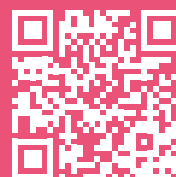
Red gezonde baby's van een kille dood

Teken de petitie tegen ziekenhuisabortussen op ongeboren kinderen tussen de 22 en 24 weken

npvzorg.nl/petitie-abortionus

Heeft u de petitie nog niet getekend?
Doe het vandaag nog!

Wilt u ons werk voor ongeboren kinderen en hun moeders steunen met een gift?
Geef via **NL11 INGB 0004 7118 88** t.n.v. NPV o.v.v. BESCHERM LEVEN.

npvzorg.nl

(0318) 54 78 88
ma t/m vr 9.00-12.30 uur

voor persoonlijk
medisch-ethisch advies

stem voor
het leven

vrijwillige thuishulp
voor iedereen